

mange Aar, inden man kommer til en virkelig Reform af vor kommunale Beskatning. Jeg har nu den Tro, som jeg mener, man ikke med Grunde kan modbevise. Man kan sagtens komme med Paastande, men det gælder ikke, det er Grundene, som ere de sikre. Det viser sig jo, at naar man kommer med en stykkevis Reform af en eller anden Sag, er det siden vanskeligt at gennemføre en virkelig Reform. — Naar jeg nu ser paa det Forslag, som her foreligger, kan jeg give det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgfreds (Boissen) Ret i mange af de Indvendinger, han gjorde imod Forslaget. Det, jeg er uenig med ham om, er Hovedsagen, selve Princippet, det har jeg allerede omtalt, men der er mange Indvendinger, hvori jeg er enig med ham, særlig med Hensyn til Vedtægterne. Jeg tror, det vil være en meget farlig Vej at komme ind paa ved dette Lovforslag at fastsætte noget om disse Vedtægter. Det er ikke saaledes, at jeg holder af, at man trindt omkring i Landet skulde sidde og beskaffe paa bedste Beskud og sige, at den Mand taaler at give saa og saa meget, og den Mand, som vi anse for mere velhavende, dobbelt saa meget. Det er en Beskatningsmaade, som jeg aldrig har syntes om. Selv om man vil give den aldrig saa smukke Navne, og selv om vedkommende Kommuneraad sidder og skønner med den allerstørste Samvittighedsfuldhed, er denne Fremgangsmaade dog alligevel forkastelig. Jeg mener, at man skal have Regler, men at man skal give dem ikke som her ved Vedtægter, men i selve Loven, hvor det skal siges udtrykkelig, at saadan er Fremgangsmaaden. Heller ikke vil det være rigtigt at forlade det Grundlag, som man nu har i Kommunerne ved Formue- og Beslighedsstat, og gaa over til den rene Indtægtsstat, som Indenrigsminister Tobiesen i sin Tid foreslog, og som der var Tilbøjelighed til hos mange. — De Forhold, som omtales i § 3, om Overligningskommissionen, skal jeg kun kortelig berøre, da de allerede ere omtalte af flere, men jeg skal kun sige, at jeg er enig med det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgfreds i, at den Slags Kommissioner have vi ingen Trang til, og særlig ikke, naar de skulle sammensættes paa den Maade, som her er foreslaaet. Vil man lade Kommissionens Medlemmer vælges paa samme Maade, som den større Del af Amtsraadets Medlemmer vælges, vilde det for andre Sagen noget, men jeg tror dog, at Amtsraadet vilde kunne gøre Fyldest i Overligningskommissionen ude i Amtene. Bødeansættelsen i § 4 tiltaler mig ikke. Jeg kan ganske vist godt se, hvorfor de skulle ansættes. Man har ment, at der vilde komme

alt for mange Klager, og det er jo bitterligt, at der er Folt, som klage ved enhver som helst Beslighed, naar de sættes i Stat, Folt, som finde, at hvor lille den Stat end er, de skulle betale, er den dog fedelig. Det er fedeligt for dem at komme af med Pengene, og naar de saa se, at deres Nabo slipper billigere, klage de. Andre klage kun, fordi de synes, det er rart at klage. Alt det skal jeg gerne indrømme, men det vil dog være farligt at sætte saadanne Bødebestemmelser ind. Nu kan den højtærede Indenrigsminister jo nok sige, at disse Kommissioner ere gode, og at de ere sammensatte af rettænkende og hæderlige Mænd og derfor ikke ville paalægge urimelige Bøder. Det kan den højtærede Indenrigsminister godt sige, men han maa forlade os, at vi ikke tro paa, at en saadan Kommission vil være mere retfærdig end andre Kommissioner, og naar den faar Klager i bunkevis, kan den nok finde paa at sige: Det er svært, saa mange Klager der kommer; mange af dem ere uberettigede, og vi maa paalægge dem disse Bøder. Dette vil have til Følge, at Smaaafolt vilde blive stødt tilbage, saa de ikke vove at klage. Den Skrammel, Bøderne ere for dem, vil være nok og vil have til Følge, at mange berettigede Klager vilde blive holdte tilbage. Disse Bøder maa vi derfor se at komme ud over. — Overligningskommissionen skal jeg ikke berøre her, da den blev berørt af flere Talere, og hvad jeg sagde om Overligningskommissionen, ogsaa gælder om Overstattekommissionen. Der staar i Lovforslaget, at Lønner fastsættes af Indenrigsministeren for Formanden i Overstattekommissionen. Hvis vi skulle have en saadan Kommission med en Formand, som skal lønnes, vil jeg foreslaa . . . (Indenrigsministeren: paa Finansloven!) — ja, jeg vil foreslaa, at der kommer til at staa, at hans Løn fastsættes paa Finansloven. Endelig hedder det i § 6, hvor der er Tale om alle de Klager og Forretninger m. m., som skulle svare Stat: „der ikke maa betragtes som blot Tilbehør til en anden Ejendom“. Jeg vil spørge den ærede Indenrigsminister eller maaste det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgfreds — man ved knapt, hvem man skal henvende sig til — hvad det betyder, naar der staar: der ikke maa betragtes som blot Tilbehør til en anden Ejendom. En stor Gaard i Kommune a med Hartkorn 80 Tdr. har en stor Mark i Kommunen b med Hartkorn 10 Tdr., den er ikke bebygget. Skal nu denne Mark i Kommunen b være skattefri? Skal Kommune b heller ingen Stat have deraf? Er det Meningene? Hvis